

Afaceri ale Împărăției

Luca 19:11-27

Parabolele lui Isus

Această parabolă este similară cu o altă parabolă pe care Isus a propovăduit-o în Matei 25:14-30. Dar acestea au fost spuse de Isus în momente și locuri diferite din lucrarea Sa. Această lecție se va concentra pe parabola din Luca, deoarece are un punct central ușor diferit.

Această parabolă este spusă după ce Isus s-a întâlnit cu Zacheu, iar Isus a spus această parabolă în mod special oamenilor pentru că era aproape de Ierusalim.

Urmașii lui Isus se așteptau ca un Mesia să restabilească o împărăție fizică aici, pe pământ. Ei credeau că va ascensiune militară și politică, iar în acest moment, adepții săi credeau că acest lucru era iminent.

Isus a spus această parabolă în mod special pentru a le transmite oamenilor că va pleca pentru o perioadă lungă de timp înainte de întoarcerea Sa și înainte de împlinirea unei împărății fizice pe pământ.

Parabola începe cu un „oarecare” nobil care merge într-o țară îndepărtată ca să primească o împărăție și apoi să se întoarcă.

El a chemat zece dintre slujitorii săi și le-a dat zece poli, sau mine. O mină, sau o liră, era echivalentă cu aproximativ trei până la patru luni de salariu. A împărțit această sumă între slujitori și fiecare slujitor a primit câte una (Luca 19:16).

Atunci nobilul a spus:

Ocupă până vin eu.

Asta se traduce prin „fă afaceri până vin eu” sau „investește asta pentru mine”. Folosește-l pentru a face afaceri până mă întorc.

Practic, le dă o sumă de bani pe care să o cheltuiască cât timp este plecat. Nu sunt banii lor, ci ai lui. Le cere să facă investiții inteligente cu acești bani cât timp este plecat.

Dar cetățenii lui îl urau și ziceau: „Nu vrem ca acest om să domnească peste noi”. Rețineți că aceștia sunt oameni diferiți de slujitorii lui. Aceștia ar fi cetățenii țării sale; viitorii săi supuși.

Când nobilul s-a întors, după ce a primit împărăția, a poruncit slujitorilor săi cărora le dăduse banii să fie chemați la el, ca să știe cât câștigaseră din negoț, din investițiile lor.

Primul slujitor a venit și a zis: „Doamne, mina ta a adus zece mine.”

Discuta:

Acest servitor pare a fi un investitor înțelept. Ce crezi că ar fi putut face cu banii lui?

Poate a cumpărat o clădire și a închiriat-o. Poate a deschis un magazin și a vândut mărfuri.

Poate că a deschis o bancă și a împrumutat bani altora. Poate că a început o afacere nouă.

Nu știm, cu excepția faptului că investiția sa a avut un profit foarte bun.

Atunci nobilul i-a spus slujitorului acela:

Bine ai făcut. Pentru că ai fost credincios în prea puține lucruri, îți voi da putere peste zece cetăți.

Observați că stăpânul numește asta „foarte puțin”. Acesta trebuie să fi fost un om foarte bogat. El le dădea fiecăruia salariul său de câteva luni pentru a-l investi, iar el numește asta „foarte puțin”.

Afaceri ale Împărăției

Dar acest om a multiplicat aceste sume și a primit o recompensă pentru munca sa; el este conducătorul peste zece cetăți.

Apoi a intrat al doilea slujitor și a zis: „Doamne, mina ta a adus cinci mine.”

Și omul a zis robului acela tot așa cum făcuse și primului, și i-a dat putere peste cinci cetăți.

Apoi a venit un alt slujitor, zicând: „Doamne, iată lira ta.” Am înfășurat-o într-un șervețel.

Nu l-a pierdut, nu a făcut o investiție proastă care nu i-a adus un profit. Practic, nu a făcut nimic cu el în afară de a-l pune deoparte și a-l păstra în siguranță.

Atunci slujitorul acela a zis: „Mi-era frică de tine, pentru că ești un om aspru. Lei ce nu este al tău și seceri ce n-ai semănat.”

Acest servitor pare să aibă o perspectivă diferită asupra nobilului față de ceilalți. Din ceea ce am văzut la acest nobil, pare a fi foarte generos; oferind o sumă semnificativă oamenilor pentru a o investi după cum considerau de cuviință. Apoi i-a răsplătit pentru că au folosit bani care nici măcar nu erau ai lor.

Bărbatul este supărat; pare a fi strict și aspru acum.

El spune, *Din propria ta gură te voi judeca, slugă ticăloasă.* Știi că sunt aspru, luând ce nu este al meu și recoltând ce nu am plantat, așa că de ce nu ai pus banii la bancă? Ca atunci când m-am întors să pot măcar să primesc dobânda?

Discuta:

„Din propria ta gură te voi judeca.” Ce înseamnă asta?

Ar putea însemna că, pentru că l-a văzut pe om ca fiind aspru și strict, îl va judeca așa cum a presupus?

Omul spune, practic, că tu ai spus-o, deci vei primi exact ceea ce te așteptai.

Apoi le-a zis celorlalți care stăteau acolo: „Luați banii de la el și dați-i celui ce are zece.”

Discuta:

Se pare că toți cei de acolo își așteaptă rândul și pot vedea ce au realizat ceilalți.

Dar cei ce stăteau acolo au zis: „Doamne, are zece mine!”

Ceilalți slujitori spuneau, practic, că omul acela are deja zece lire. De ce le luăm de la acest om care abia are nimic și i le dăm celui care are deja destule?

Dar acest om nu a văzut lucrurile așa. El a spus:

Oricui are i se va da, iar celui ce n-are nimic i se va lua chiar și ce are.

Atunci omul a zis: „Aduceți aici dușmanii, pe cei care nu au vrut să domnesc peste ei, și omorâți-i.”

Nobilul îl reprezintă pe Isus.

Isus a predicat constant că Împărăția cerurilor este „aproape”. Asta înseamnă că se apropie, se apropie; unește un lucru cu altul. Răstignirea Sa a fost practic încoronarea Sa, primind coroana de spini și haina. El a plecat să-și primească Împărăția și, prin Duhul Sfânt, credincioșii domnesc în Împărăție împreună cu El (Romani 5:17; Efeseni 2:6). Dar va veni un moment când El se va întoarce pe pământ și va stabili o Împărăție fizică.

Slujitorii ne reprezintă.

Ni s-au dat însărcinări și resurse pentru a duce la bun sfârșit Împărăția lui Dumnezeu aici pe pământ. Așa cum slujitorii au primit bani pentru a investi în afaceri, noi trebuie să construim Împărăția până la întoarcerea lui Isus. Nu suntem meniți să stăm degeaba și să așteptăm doar întoarcerea lui Isus. El nu a intenționat niciodată ca noi să avem speranță doar în viața viitoare. Trăim în Împărăție acum; avem lucruri de făcut. Nu ne putem permite să risipim ceea ce ne-a dat sau să ignorăm însărcinările Sale pentru fiecare dintre noi. Vom fi trași la răspundere.

Discuta:

Ce sunt aceste lucruri pe care Dumnezeu ni le-a dat? Acest lucru este diferit pentru fiecare persoană.

Cu toții suntem parte din trupul lui Hristos, dar cu toții avem o parte diferită în Împărăție. Biblia vorbește despre diferitele daruri pe care le-am primit (1 Corinteni 12:12-31).

Poate fi vorba despre orice dar pe care îl ai. Poate te descurci bine cu oamenii, poate te pricepi foarte bine la confecționare, la matematică, la calculatoare sau poate cânti frumos. Poate ești un bucătar minunat sau poate îți place să cultivi plante. Poate te pricepi bine cu animalele sau poate îți place să-i înveți pe copii.

Discutați cu elevii despre toate tipurile de talente și daruri. Ați putea chiar să-i ajutați să-și descopere darurile și talentele personale și să discutați despre posibile modalități de a le folosi pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Totul indică spre Isus, iar noi o facem pentru El.

„Ci orice faceți, să faceți pentru Domnul.” (1 Corinteni 10:31)

Cetățenii îi reprezintă pe oamenii care nu-L acceptă pe Isus ca Domn și Rege.

Acestor oameni nu li s-a permis să intre în regat și au suferit moartea.

Întrebări de lecție și versete de memorat

41. Fermierii răi

1. Ce i-au făcut fermierii primului slujitor trimis de om?

27. Ce le-au făcut celorlalți slujitori?

28. Pe cine a decis omul să trimită în cele din urmă?

29. Unde l-au dus slujitorii pe fiu?

30. Ce i-au făcut slujitorii fiului?

Isaia 28:16

...Iată, pun în Sion o piatră de temelie, o piatră încercată, o piatră de temelie prețioasă, o temelie tare; cine crede nu se va grăbi.

42. Afaceri din Regatul Unit

1. Ce a făcut primul slujitor cu banii?

31. Unde a pus ultimul slujitor banii?

32. Ce a făcut regele cu banii ultimului slujitor?

Luca 19:26

Căci vă spun că oricui are i se va da, iar de la cel ce n-are, i se va lua chiar și ce are.

43. Îmbrăcat necorespunzător

Citește Ioan 14:6

1. Isus este întotdeauna plin de?

38. Isus nu este moartea, el este întotdeauna?

39. Care este SINGURA cale de a ajunge la Dumnezeu Tatăl?

Isaia 61:10

Mă voi bucura foarte mult în Domnul, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu, căci El m-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, m-a acoperit cu mantaua dreptății, ca un mire care se împodobește cu podoabe și ca o mireasă care se împodobește cu bijuteriile ei.

44. Arestat!

1. În Ezechiel 1:28, ce s-a întâmplat când a văzut slava Domnului?

40. În Psalmul 41:9, cine a trădat (și-a ridicat călcâiul)?

41. În Matei 26:50, cum l-a numit Isus pe Iuda?

Psalmul 103:2-4

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile Lui: El iartă toate fărădelegile tale, El vindecă toate bolile tale, Cel ce îți rascumpără viața din pierzare, Cel ce te incununează cu bunătate și îndurări pline de dragoste și milă...

